

Мис Вселена

КОДИ ШИЪР

Два часа преди началото на конкурса, в хотелското фойе откриваме розова кутия от обувки, пълна с опърлени кичури.

Тая пътка Мис Венецуела свила удълженията на някоя, не знам коя, от колежките и ги изгорила. Обезобразените кичури са естествени и миришат на опцавена кожа. Всички тичаме да видим дали не ни липсва нещо от стаите. Тази година конкуренцията е направо безмилостна.

Моите са!, пици Мис САЩ.

Екипът ѝ няма време да ѝ намери нов материал в подходящ цвят и съквартирантката ѝ, Мис Германия, предлага да ѝ отреже от собствената си коса. Голяма светица се извъди тази Мис Германия, макар че със златистата си грива и приспивно сини очи си е свършено арийски екземпляр. Кой знае, може би се чувства виновна.

Мис Израел успокоява Мис САЩ, че все пак това не е краят на света. Ти пък откъде знаеш, обажда се Мис Палестина, която няма да участва в официалния конкурс, но се надява да ѝ разрешат да танцува степ на откриването. *Не-дей, мо-же по-ло-шо,* успокоява я Мис Афганистан. *Мал-ко ко-са – не про-блем.*

Всички изпитателно я оглеждат. Според залозите Мис Афганистан е фаворитка, защото преживяла някаква бясна бомбардировка. Дълъг като червей белег с ягодов цвят се е увил около единия ѝ крак. При други обстоятелства би ѝ се наложило да го скрие дебело с грим, от онзи издръжливия, дето не цапа дрехите, но

според журито това показвало характер. Не ѝ трябва на Мис Афганистан участие в акции срещу насилието. Белегът ѝ стига. Затова и на сцената повечето си мълчи.

Всичко е менте!, хвърля бомба съквартирантката ѝ Мис Зимбабве. Белега е менте! Ай, стига, бе!, извикваме всички в хор. Как така? И се нахвърляме върху Мис Афганистан, да проверим. Пръстите и ноктите ни полепват в ярко розово.

Менте-е-е!, крещим всички заедно. Мис Афганистан е мошеничка, долна мошеничка! Я да видим какво друго имаш по себе си, царкиньо? *Ня-ма ни-що*, заеква Мис Афганистан с внимателно заучен американски акцент. И се отскубва. Обграждаме я.

Успяваме да я притиснем на пода и ѝ смъкваме халата. След него разопаковаме и банските. А под тях? Гърди... – и те менте, твърди и на бучки. Почти не трепват. Мис Афганистан пак опитва да се отскубне, но този път я натискаме на земята с колена.

Трябва да разбере това момиче, че такова нещо е неприемливо. Ще я научим ние нея. Преглеждаме дясното ѝ стъпало – едно-две-три-четири-пет малки пръстчета. Забиваме пилата за нокти на Мис Япония в основата на големия ѝ пръст и режем, докато пръстът остава в ръцете ни. Мис Афганистан вие от болка. Е, сега вече си има истинско увреждане – няма да ѝ е така лесно да се движи по сцената. Представяме си я как се клати пред журито като патица и забива гримирана човка в земята. Хората не харесват състезателки-инвалиди. И на съдиите няма да им хареса.

Кръвта по крака на Мис Афганистан е съвсем в тон с лака на ноктите ѝ. Истинската кръв обаче не е така червена. Явно и тази част е фалшива. Обезкостяваме откъснатия пръст и пробваме костта за твърдост, стържем по стената. Твърда като

диамант. Такива кости няма. Цялото ѝ тяло на тая е труд и украса. Купчина химия, застинала в гърди, бедра и скули.

Връщаме се към крака ѝ. Кожата е мека и еластична. И тя подозрителна – с оранжев загар. Отделя се леко, твърде леко, а под нея – кръвоносни съдове, сухожилия, кости. Стигаме до бедрата и слабините. Около тях – малки топки сланина. Черният ѝ дроб и останалите органи направо плуват в жълта сланина. Всички знаем от телевизията какво е липосукция. Но такава жълта сланина никой не е виждал.

В ръцете си вече държим цялата кожа, включително лицето. Нагъваме я отстрани, за камериерките, които ще почистят. Скалпът се оказва труден. Лъскавата черна коса се е врасла в него здраво. А! Забравили сме окосмяването и се връщаме да извадим миглите и веждите. Всичко останало тя сама си е обръснала или нещо друго го е направила. Миглите ги оскубваме. Извити, подозрително тъмни.

От тялото остават мускулите, костите и вътрешните органи. Мускулите са като прясно говеждо. Червени и жилести. Всичко е пипнато до последна подробност. Органите, топли и меки, се разливат в ръцете ни. Само като си помислиш, че тази мошеничка можеше да си замине с короната! Но за всичко си има граници.

До началото на конкурса остава по-малко от час. Изхвърляме всичко на пода и отиваме да се измием. Мис Афганистан здравата я оплеска. Отвори се доста работа и за чистене, да му мислят камериерките.

Мием се под чешмите и кръвта под ноктите постепенно избледнява. Стоим наредени в редица и припяваме парчето, с което излизаме на сцената; потропваме по пода с крака. Докато се усетим и е време за шоу.

Превод: Борис Делирадев